

MUSEO DE ARTE CONTEMPORANEO DE BARCELONA

con la colaboración de Sala Gaspar

Exposición n.º 10

JOSEP MARIA DE SUCRE

pintura

Para mí, José María de Sucre es ante todo un amigo y un compañero de crítica. Tengo en gran estima su amistad y admiro su saber en materia de arte y la sagacidad de su juicio. Es además un animador de la renovación artística por cuya actuación le deben gratitud las jóvenes generaciones. Y como si todo esto fuera poco, es artista él mismo. El haber podido comentar con elogio sus óleos y en especial sus dibujos a la cera, constituye un motivo de particular satisfacción en mi labor de crítico.

A. DEL CASTILLO

Josep M.ª de Sucre sempre ha estat al costat dels joves. Des d'aquella primera vegada, fa ja uns quants anys, que va venir a casa a veure les meves pintures balbucejants (i que va acceptar amb tanta naturalitat, devant la sorpresa de familiars i amics), no l'he vist mai espantar-se de res. Al seu cor hi cap tothom, i no crec que hi hagi artista jove del nostre país que no li degui alguna cosa.

TAPIES

Estimem en la persona de Josep Maria de Sucre l'home íntegre, lliurat sense cap regateig a un servei que li era reservat i que ell i ningú més ha d'acomplir, a desgrat d'entrebalancs i incomprendicions, l'intel·lectual lúcid, sagaç, clarivident, però benevolent i dúctil, ple de malícia i d'ironia, mes també exempt de qualsevol mena de mesquina astúcia, àcid sovint però mai agre; el pintor que duu fins al capdavall el resultat de la seva concepció, en la qual hi ha, assimilada i decantada, una profunda cultura i l'acció d'una sensibilitat que no s'entreté en les obvietats superficials sinó que va de dret a donar nos la seva expressió més viva.

J. CORTES

En una cabana isolada, Josep Maria de Sucre lliga un drap al cap d'un bastó, escup un pinyol i fa senyals d'una edat eterna als homes del moment.

JOAN BROSSA

La sang s'envelleix en el record. Josep María de Sucre és, però, dels pocs homes que posseeixen una inquietud espiritual més jove, abocada a la creació d'un tipus de bellesa viva i abrupta. Els joves estimen a Josep María de Sucre.

JOAN PERUCHO

Sucre es el testigo viviente y ejemplar de todas las inquietudes artísticas que se han sucedido en nuestro tiempo. Su humanidad tiene algo de fabuloso, porque conserva virtudes antiguas —cada vez más difíciles de encontrar— como la prestancia, la dignidad y el decoro, aliadas con una vivacidad de espíritu, sensibilidad e inteligencia que son la clave de su continuada juventud. Así, su arte participa de los signos remotos del hombre primitivo y de las expresiones últimas de la pintura contemporánea; de la creación profesional y de ese mundo primigenio e interminable del grafismo infantil de los hombres y en los pueblos.

R. SANTOS TORROELLA

Artistes com Josep María de Sucre són necessaris en un país com el nostre on les ruptures han estat sovint massa abruptes i de vegades ens falta aquell nom que serveix de pont per a passar d'una generació a una altra. Ell és ja la continuïtat, la tradició d'un art modern que, si a tot arreu té sempre venerables representants, aquí s'ha de recolzar excessivament en noms joves. Així, Josep María de Sucre és una excepció utilíssima. La delicada pàtina del temps afegeig honorabilitat a la seva obra.

JOAN TEIXIDOR

Isolat en una terra tan seduïda pel formalisme, és important que un home de cor, com Sucre, hagi pogut dur tan enllà l'expressió de la vida, de la inquietud, de l'èxtasi o de la passió. Ingratament comptable, l'hem obligat a reclòir-se a la seva torra de vorí, ell que voldria abraçar-nos a tots. La seva generositat esquerpa és la mesura de la mesquineria dels que poden i no volen entre nosaltres, i dueñ malauradament, la veu cantant. Cal reparar la injustícia. La soledat d'un art tan profund, ens condemna.

Alexandre CIRICI-PELLICER

JOSEP
MARIA
DE
SUCRE

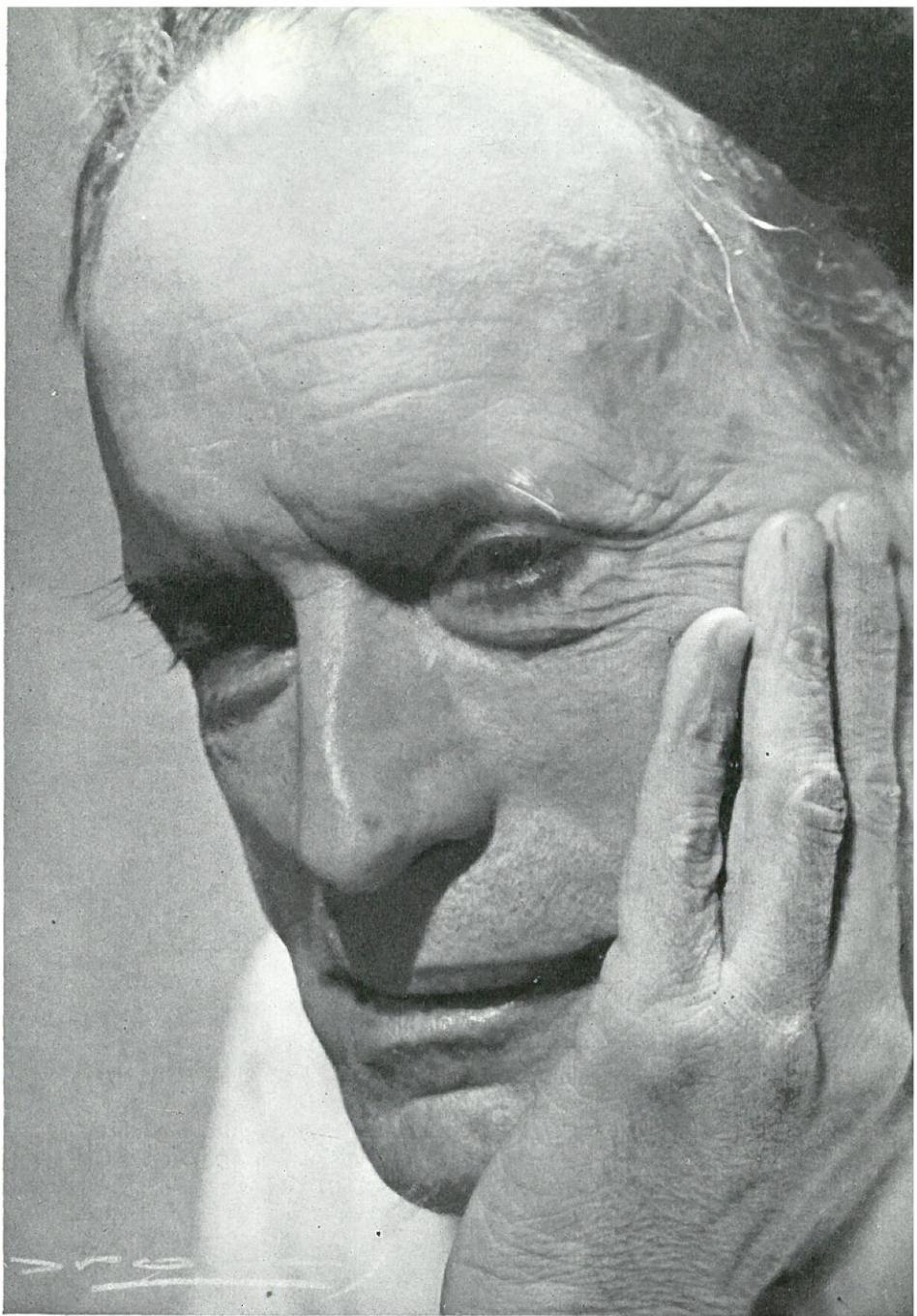

Foto Bargués

NOTAS BIOGRAFICAS

1886 Nace en Barcelona

1906 Desde esta época, crítico de Arte en publicaciones nacionales y extranjeras.

EXPOSICIONES COLECTIVAS A DESTACAR

1922 Galerías Dalmau. Barcelona

1928 Galerías Dalmau. Barcelona (Arte Abstracto)

1929 Galerías Dalmau, Barcelona

1944 «La Campana de San Gervasio» Sala Reig, Barcelona

1948, 1949, 1957 Salón de Octubre, Barcelona

1952 Galería Número, de Fiamma Vigo. Florencia

1952 Exposición Municipal de Bellas Artes en el Tinell. Barcelona

1953 Chinese internationale Museum, Taipeh. China

1957, 1959, 1960 Salón de Mayo. Barcelona

1959 Exposición de Arte Sacro Actual, Museo Municipal de Gerona

1959 Muro de Honor en el Salón de Noviembre. Barcelona

1959 «11 pintores españoles», Exposición circulante por Alemania

1960 «Reminiscences des arts primitifs», Galería Jacques Perón. París

1960 «Pintores españoles» en el Museo de Copenhague, Dinamarca.

1960 Colectiva en San Francisco de California. U. S. A.

1960 «O Figura» Homenaje a Velazquez, Sala Gaspar. Barcelona

1961 Invitado de Honor en la «Antología de la pintura catalana moderna. (Círculo Catalán de Madrid)

INDIVIDUALES

1942 Arte Nuevo, Ciclo experimental, Barcelona

1961 Retrospectiva en el instituto Francés de Barcelona

Obras en los Museos: de Berna, Suiza (Homenaje a Paul Klee, organizado con el pintor Sarrense Will Faber); en el de Taipeh, China; en el Museo Torres García de Montevideo, Uruguay; en el Museo de Arte Contemporáneo de Barcelona, Museo Zabaleta de Quesada, Jaén.

Palmas académicas y Medalla Maillol, de Francia. Premio en el Salón del Jazz, Hot Club 49. Presidencia del Cercle Maillol desde 1951.

Del 16 de Mayo al 30 de Junio de 1961

Fomento de las Artes Decorativas. Cúpula del Coliseum. Avenida José Antonio, 595.